

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **MUDr. D. B.**, bývajúceho v B., v dovolacom konaní zastúpeného súdom ustanovenou advokátkou JUDr. R. B., so sídlom v T., proti žalovaným 1/ **Slovenskej republike - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Bratislava, Pribinova 2, 2/ **Slovenskej republike - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky**, Bratislava, Štúrova 2 a 3/ **Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Bratislava, Župné námestie 13, o **náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 18 C 96/2003, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. októbra 2009 sp.zn. 9 Co 187/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave (odvolací súd), konajúci o odvolaní žalobcu vo veci samej a odvolaní žalovanej 1/ proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, uznesením z 29. októbra 2009 sp.zn. 9 Co 187/2009 odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava (súd prvého stupňa) z 10. novembra 2008 č.k. 18 C 96/2003-740 vo veci samej a zmenil jeho výrok o náhrade trov konania účastníkov tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov konania v sume 26,65 € a žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.) majúc za to, že nemá zákonom požadované náležitosti.

Dodal, že podanie žalobcu, označené ako odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, používa útočný a hrubo urážlivý jazyk, prekročil hranicu únosnej kritiky.

Proti tomuto uzneseniu žalobca podal dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie, ale i rozsudok súdu prvého stupňa, zrušiť a žalobe vyhovieť. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že odvolací súd porušil jeho právo na verejné prerokovanie veci a na spravodlivé súdne konanie. Podľa žalobcu je rozhodnutie odvolacieho súdu „prototypom kriminálneho svojvoľného výčinu“ a je „brutálne urážlivé a sprosté“.

Žalovaní navrhli dovolanie žalobcu odmietnuť, resp. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže dovolanie smeruje proti uzneseniu (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním, pretože dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré je prípustné len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu (§ 236 ods. 1 O.s.p.)

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže dovolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, nemožno prípustnosť jeho dovolania vyvodiť z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Dovolací súd takéto vady konania, majúce za následok tzv. zmätočnosť konania, nezistil.

Pokiaľ žalobca, okrem invektív voči sudcom, ktorí vo veci doposiaľ konali, tiež namieta, že odvolací súd porušil jeho právo na verejné prerokovanie veci, dovolací súd poznamenáva, že dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Postup súdu, ktorý je v súlade so zákonom, nemôže mať za dôsledok odňatie možnosti účastníka pred súdom konať.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p., účinného od 15. októbra 2008, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. ale v ostatných prípadoch (než sú uvedené v § 214 ods. 1 O.s.p.) môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Vzhľadom na to dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ dňa 29. októbra 2009 prejednal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v znení od 15. októbra 2009). Uvedený postup odvolacieho súdu preto nemohol mať za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ žalobca namieta správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania z dôvodov, že nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., hoci boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 O.s.p., dovolací súd sa s týmto záverom odvolacieho súdu plne stotožňuje. Súd prvého stupňa uznesením z 8. januára 2009 márne vyzýval žalobcu na odstránenie nedostatkov jeho odvolania, ktoré bránili tomu, aby odvolací súd o ňom mohol konať. Odvolací súd svojím rozhodnutím o odmietnutí dovolania neodňal žalobcovi právo konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nemohol zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešným účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodali návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júna 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová